

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

1

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

תובע/נתבע:

ח' ג'

ע"י ב"כ עו"ד נילי שוורץ

נגד

נתבעת/תובעת:

א' ג' ר'

ע"י ב"כ עו"ד ניסים שטיבי ו/או צאלה כהן

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

בפסק דין זה הנני נדרשת להכריע במספר נושאים רכושיים אשר נותרו במחלוקת במסגרת שתי תביעות רכושיות שהגישו הצדדים האחד כנגד משנהו לאיזון כלל הרכוש והזכויות שנצברו במהלך תקופת נישואיהם.

קיצור הרקע העובדתי והדינוני:

1. האישה והבעל (להלן: "הצדדים") הינם בני זוג אשר נישאו ז"ז כדמו"י ביום 7.10.78 והתגרשו זמ"ז ביום 14.3.16.
2. לצדדים היו אלו נישואין שניים, ולכל אחד מהם יש ילדים מנישואים קודמים – לבעל שני בנים, ואילו לנתבעת בת אחת.
3. בשנת 1981 נולדה לצדדים בת משותפת שהינה כיום בגירה.
4. יצוין, כי החל משנת 1969 ובמהלך הנישואין שירתה האישה בתפקיד קצינת העיר במסגרת שירות קבע בצה"ל, וזאת עד למועד פרישתה בשנת 1992. עם פרישתה, היתה האישה זכאית לפנסיה תקציבית אשר נצברה לה במסגרת שירותה הצבאי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

5. מנגד, הבעל החל לעבוד כעצמאי בשנת 1976 כנהג סמיטריילר עד שנת 1983. בשנים 1983-2000 הועסק כשכיר במספר מקומות עבודה, כגון: חברת ע' ה', עיריית ---, חברת מ' ועוד. בשנת 2000 החל הבעל לעבוד כעצמאי בתחום שירותי ייצוא של דלתות פלדה, ואילו בשנת 2007 הקים מוסד לתיקון טרקטורים בשותפות עם בנו בקיבוץ "----". כן לבעל עסקים נוספים.
6. כיום האישה אינה עובדת ומתקיימת מקצבת הפנסיה, ואילו הבעל עובד ומשתכר הן מעבודתו כעצמאי והן מהשותפות עם בנו. בנוסף, מקבל הבעל קצבת נכות מביטוח לאומי בסך 2,245 ₪ וכן החל מאוגוסט 2011 מקבל הבעל גמלה חודשית בסך 1,900 ₪ ממשדך האוצר בגין "נכי רדיפות הנאצים".
7. בשנת 1992 רכשו הצדדים דירת מגורים ---, אשר נמכרה בשנת 1996 תמורת סכום של \$ 105,000. התמורה שהתקבלה הופקדה כפיקדון בחשבון הבנק של הבת המשותפת של הצדדים (להלן: "חשבון הבת").
8. בשלב מסוים, רכשו הצדדים דירת מגורים אחרת ב---. החל משנת 2003 ועד ליום 20.12.14 הדירה מושכרת לצד ג' תמורת סך של 1,700 ₪ לחודש. דמי השכירות מחולקים בין הצדדים בחלקים שווים.
9. יצוין, כי לשני הצדדים רכבים: לבעל רכב מסוג דייהו סופר רייסר שנת ייצור 1996 אשר רשום בבעלותו, ואילו לאישה רכב מסוג יונדאי שנת ייצור 2001 אשר רשום בבעלותה.
10. נישואי הצדדים עלו על שרטון והם נפרדו באופן סופי בסוף יוני 2007.
11. ביום 26.1.15 הגיש הבעל תביעה לאיזון משאבים, פירוק שיתוף ושמירת זכויות (תמ"ש 53069-01-15). התביעה נדונה בפני כב' סג"נ (כתוארו אז) הש' נ' שילה.
12. בישיבת קדם המשפט בתובענה זו, ביום 11.3.15, הגיעו הצדדים להסכמות אשר פורטו בפרוטוקול הדיון כדלקמן:
- "הצדדים:**
- הגענו להסכמות כדלקמן:**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 הצדדים יחלקו ביניהם בחלקים שווים את כל הרכוש שנצבר על ידי מי מהצדדים
- 2 בכל מקום בעולם הן דניידי והן דלא ניידי וזאת במועד הגיע מועד פירעונה של כל
- 3 זכות וזכות.
- 4 בית המשפט ימנה רו"ח אשר יערוך טבלת איזון. מובהר כי לא יבוצע היוון וכל צד
- 5 יקבל את החלק המגיע לו במועד הגיע פדיון הזכות.
- 6 מובהר כי הזכויות המשותפות הם רק הזכויות שהצטברו מיום הנישואין 7/10/78
- 7 ועד יום 30/6/07.
- 8 כל צד יעביר את החלק היחסי שהצד השני זכאי לו מהפנסיה מדי חודש בחודשו
- 9 ויבוצע תחשיב על חוב הפנסיה מהיום הקובע ועד היום.
- 10 כל צד יגיש למומחה שימונה על ידי בית המשפט תצהיר רכושי מלא בליווי
- 11 אסמכתאות ובו יפורט מלוא הרכוש שהיה לכל צד ביום הקובע.
- 12 ככל שהמומחה סבור כי יש צורך בקבלת מידע מגופים נוספים, יגיש המומחה
- 13 צווים לחתימה.
- 14 בתחשיב המומחה תילקח בחשבון העובדה כי האישה נטלה הלוואה לפני היום
- 15 הקובע מצה"ל והיא שילמה ועתידה לשלם החזר הלוואה.
- 16 מבלי לגרוע באמור לעיל, מוסכם כי כל הכספים שהיו בפיקדון אצל הבת
- 17 ושמקורם ממכירת דירת הצדדים, יחולקו בין הצדדים בחלקים שווים בצירוף
- 18 ריבית והצמדה כדין מהיום הקובע.
- 19 הצדדים ימכרו את דירתם ברח' --- ויחלקו את תמורתה בחלקים שווים ביניהם.
- 20 הצדדים ינסו במשך 60 יום מהיום למכור את הדירה בכוחות עצמם ובמידה
- 21 והצדדים לא יצליחו ימונו באי כחם לכונסי נכסים לצורך מכירת הדירה וחלוקת
- 22 תמורתה.
- 23 כונסי הנכסים יזמינו שמאות, יפרסמו את הדירה למרבה במחיר ויערכו
- 24 התמחרות כאשר גם הצדדים רשאים להתמכר.
- 25 רו"ח יערוך אף תחשיב ביחס לתקבולי שכר הדירה מהיום הקובע ואילך על מנת
- 26 ששני הצדדים יקבלו כל אחד מחצית מפירות השכרת הדירה.
- 27 תשלומי האיזון שצד חייב לשני יבוצעו באמצעות תשלומים מתמורת הדירה.
- 28 כל צד יישאר הבעלים של כל המיטלטל הנמצאים אצלו.
- 29 ככל שקיימים לצדדים זכויות בדירת הנופש בשוויץ האישה זכאית למלוא
- 30 הזכויות בדירה.
- 31 מובהר כי ככל שהתקבלו החזרי מס לאחר היום הקובע בגין תקופה שלפני היום
- 32 הקובע ייכלל סכום זה במסגרת האיזון הכולל.
- 33 מובהר כי האיזון יבוצע בכל החשבונות אף אם חלק מהחשבונות רשומים על שם
- 34 צד אחד בלבד.
- 35 הצדדים יתגרשו לאלתר בבית הדין הרבני וזאת ללא קשר לסיום ההתחשבנות
- 36 הכספית על פי הסכמה זו.
- 37 אנו מבקשים מבית משפט ליתן תוקף של פס"ד".
- 38
- 39 כבי' השופט שילה נתן תוקף של פסק דין להסכמות אלו וכן מינה את רו"ח יניב בוכניק
- 40 ממשרד בר-לב כמומחה מטעם בית המשפט לצורך עריכת טבלת האיזון וכל התחשיבים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 הנדרשים על פי ההסכמות. כן הוסכם כי שני הצדדים ישאו בחלקים שווים בשכר טרחת
2 המומחה וימציאו לו את התצהירים הרכושיים במועדים שנקבעו.
3
- 4 14. ביום 15.5.16 הוגשה לתיק בית המשפט חוות הדעת של המומחה נושאת תאריך 18.4.16
5 (להלן: "חוות הדעת"). עיון בחוות הדעת מלמד כי הושארו שני נושאים להכרעת בית
6 המשפט, ואלו הם: שאלת איזון זכויותיה הפנסיות של האישה ושאלת איזון כספי הפיקדון
7 בחשבון הבנק של בתם המשותפת של הצדדים.
8
- 9 15. ביום 28.10.16 הועבר התיק לדיון בפני.
10
- 11 16. ביום 27.1.19 הגישה האישה תובענה רכושית נגדית מטעמה (תלה"מ 65283-01-17).
12 במסגרת תביעתה עתרה האישה למספר סעדים כדלקמן: איזון הכנסות הצדדים נכון למועד
13 הקובע ולאחר מכן; הוצאת הפנסיה של האישה מאיזון המשאבים בהתאם לסעיף 8 (2)
14 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1983 (להלן: "חוק יחסי ממון"); איזון חלוקת
15 הכספים מחברות הביטוח והבנקים. מנגד ביום 14.2.17 הגיש הבעל כתב הגנה, במסגרתו
16 כפר בתביעתה של האישה וטען כי יש להורות על דחייתה לנוכח ההסכמות שגובשו בין
17 הצדדים ביום 11.3.15 ובשל היותה "מקצה שיפורים" או "מעין ערעור" על הסכמות
18 הצדדים שקיבלו תוקף של פסק דין.
19
- 20 17. ביום 21.3.17 נחקר לפני המומחה מטעם בית המשפט על חוות דעתו, ובפרט באותם שני
21 עניינים שנותרו להכרעת בית משפט.
22
- 23 18. ביום 18.5.17 התקיימה ישיבת קדם בתביעה הרכושית מטעם האישה, במסגרתה ניתנה
24 החלטתי בנוגע למתווה הראוי לדיון במחלוקות בין הצדדים, כדלקמן:
25
- 26 1. מונחת לפני תביעה שהגיש הבעל ביום 26/1/2015 אשר כותרתה "פירוק שיתוף,
27 איזון משאבים, שמירת זכויות".
28 2. במסגרת תביעה זו, גיבשו הצדדים הסכמות ביום 11/3/2015 אשר קיבלו תוקף של
29 פסק דין בו ביום על ידי כב' הש' שילה וכפועל יוצא, מונה רואה החשבון יניב
30 בוכניק לצורך עריכת טבלת האיזון וכל התחשיבים הנדרשים על פי הסכמות
31 הצדדים.
32 3. ביום 18/4/2016 הגיש המומחה את חוות דעתו. בדיון שהתקיים ביום 21/3/2017
33 נחקר המומחה על חוות דעתו וכעולה מחוות הדעת וכן מחקירתו של המומחה
34 נשארו שני ספיחים להכרעת בית המשפט – האחד: בעניין הגדרת הפנסיה של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 האישה, האם מדובר בתחליף שכר או בפנסיה וזאת מהמועד הקובע ועד גיל
2 הפרישה והשני: סיווג הכספים בפקדון הבנק של הבת והאם יש לשקלל אותו
3 כחלק מהאיזון בין הצדדים אם לאו. בעניינים אלו אין צורך לקיים הוכחות, אלא
4 מדובר בטיעונים משפטיים אשר הצדדים יסכמו עליהם בכתב ותינתן הכרעה על
5 ידי בית המשפט.
- 6 4. במסגרת בקשות שהוגשו בתביעה שהגיש הבעל, ניתנה ביום 12/8/2016 החלטה
7 על ידי כב' הש' שילה כדלקמן:
8 "מתברר כי לצדדים טענות חורגות באופן משמעותי מהיקף הנושאים
9 שהוסכמו בין הצדדים ושניתן להם תוקף של פסק דין לרבות בקשה
10 לזימון עדה (הבת) וטענות ביחס להפעלת סעיף 8 לחוק יחסי ממון.
11 לפיכך, כל צד המעוניין בסעדים נוספים יתכבד ויפתח בהליך המתאים".
- 12 5. ביום 29/1/2017 הגישה האישה תביעה נוספת אשר כותרתה "איזון הכנסות בני
13 הזוג, סעיף 8 לחוק יחסי ממון, פנסיה וכספים נוספים". במסגרת כתב ההגנה
14 שהגיש הבעל טען כי תביעה זו חורגת מהסכמות הצדדים ועל כן אין לקבלה אולם
15 לא הוגשה בקשה לסילוק על הסף אלא הדברים נטענו במסגרת כתב ההגנה.
- 16 6. לצורך הכרעה בתביעה הנוספת שהגישה האישה, יש לקיים הליך של הוכחות
17 שכן הועלו טענות עובדתיות ומשפטיות כמקשה אחת. מובהר, כי בית המשפט לא
18 ידון במסגרת תביעה זו בעניינים אשר הוכרעו במסגרת חוות הדעת של המומחה
19 אשר נסמכה על פסק דינו של כב' הש' שילה ואשר שניים מהם הושארו להכרעת
20 בית המשפט.
- 21 ...
- 22 19. פסק הדין יינתן במאוחד הן בתביעה הנוספת שהגישה האישה והן בנוגע להכרעה
23 לקבלת ממצאי חוות הדעת שהוגשה על ידי המומחה ובכלל זה בנוגע לאותן שתי
24 מחלוקות משפטיות אשר הושארו להכרעת בית המשפט, ועל כן, יינתן צו
25 לסיכומים בכתב בנוגע לשתי התביעות עם סיום הליך ההוכחות בתביעה הנוספת
26 שהגישה האישה".
- 27
- 28 19. ביום 4.2.18 התקיים דיון הוכחות בתביעת האישה במהלכו נחקרו האישה והבעל. בתום
29 הדיון הוריתי על הגשת סיכומים במכלול העניינים שעל הפרק. מלאכת הגשת הסיכומים
30 התעכבה בשל רצונה של האישה למצות את הליכי גילוי המסמכים מהבנקים השונים.
- 31
- 32 20. לאחר הגשת סיכומי הצדדים לרבות סיכומי תשובה וצירוף מכלול המסמכים הנדרשים,
33 ניתן כעת פסק הדין.
- 34
- 35 דיון והכרעה:
- 36
- 37 21. כבר עתה ייאמר, כי לא מצאתי לקבל את טענות הבעל לפיהן יש להורות על דחיית תביעתה
38 של האישה על הסף לנוכח ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ביום 11.3.15, ואנמק: ראשית,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 הגם שהסכמות הצדדים בדיון ביום 11.3.15 נוסחו בהרחבה, לא הוסכם בין הצדדים כי
2 הסכמות אלו נועדו לסלק את מכלול טענות הצדדים בנוגע לאיזון המשאבים בתקופת
3 הנישואין, כפי שנהוג לעשות בהסכמים כגון דא. שנית, בהחלטתו מיום 12.8.16 התיר כבי
4 השי' שילה למי מהצדדים להגיש תביעות נוספות ככל שמי מהם מעוניין בסעדים זמניים,
5 וזאת מתוך מטרה להביא לסיום מלא ומוחלט של כל טענות הצדדים, ועל כן משהוגשה
6 תביעה כאמור, יש לדון בה לגופה. שלישית, ביום 18.5.17 ניתנה כאמור החלטתי במסגרתה
7 קבעתי את המתווה הראוי לדיון במכלול טענותיהם של הצדדים בקשר לאיזון הרכושי
8 ביניהם. מדובר בהחלטה חלוטה עליה לא הוגשה בקשת רשות ערעור. כך או כך, כפי
9 שהוריתי בהחלטתי זו לא אדון במסגרת תביעת האישה בעניינים אשר נדונו במסגרת חוות
10 דעת המומחה, למעט שני הנושאים שהושארו להכרעת בית המשפט. רביעית, עתירת האישה
11 לאיזון לא שוויוני בהתאם לסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון הינה ממילא בשיקול דעת של בית
12 המשפט ומתוך ראיית התמונה בכללותה על מנת להביא לאיזון צודק בין הצדדים והצבת
13 נקודת פתיחה שווה ככל שניתן ביניהם אשר צופה פני עתיד, כך שלא מצאתי ממש
14 בהתנגדות הבעל. לפיכך, אדון במכלול העתירות לגופן.
15
16 22. לגופם של דברים, מעיון בחוות דעת המומחה וכן בתביעתה של האישה עולה כי יש לדון
17 במספר נושאים אשר מחייבים הכרעה, ואלו הם:
18
19 א. חלוקת הפנסיה של האישה; במסגרת זו יש לבחון את הסכמת הצדדים אל מול עתירת
20 האישה להוצאת הפנסיה מהאיזון הרכושי ותחולת סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון.
21 ב. חלוקת הכספים שהיו קיימים במועד הקובע בפיקדון חשבון הבת;
22 ג. תקבולי דמי השכירות בגין הדירה המשותפת;
23 ד. איזון יתרות חשבונות הבנק;
24 ה. איזון כלי הרכב;
25 ו. איזון הכנסות הצדדים/פערים בכושר השתכרות כעתירת האישה;
26 ז. טענות האישה לקבלת כספים על ידי הבעל מחברת "כלל";
27 ח. טענות האישה אודות כספים מסרביה;
28
29 23. נפנה לבחון עניינים אלו אחד לאחד.
30
31 א. חלוקת הפנסיה של האישה:
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

24. בסעיף 4 להסכמות הצדדים בדיון ביום 11.3.15 נקבע כך: "כל צד יעביר את החלק היחסי שהצד השני זכאי לו מהפנסיה מדי חודש בחודשו ויבוצע תחשיב על חוב הפנסיה מהיום הקובע ועד היום" עוד נקבע בסעיף 7 להסכמות כי: "בתחשיב המומחה תילקח בחשבון העובדה כי האישה נטלה הלוואה לפני היום הקובע מצה"ל והיא שילמה ועתידה לשלם החזר הלוואה". הנה כי כן, נקודת המוצא של שני הצדדים לאורה גובשו הסכמות הצדדים היתה כי כל אחד יקבל את חלקו בפנסיה של משנהו, וכי לאור האמור, נדרש המומחה לבצע תחשיב אודות השיעור החלק היחסי שכל צד נדרש לקבל וכן לבחון את חוב הפנסיה הקיים מהמועד הקובע ועד היום.
25. בפרק ד' לחוות הדעת (עמ' 16-12) התייחס המומחה באריכות לבדיקת מכלול הנתונים שנדרשים לאיזון הזכויות פנסיוניות שנצברו על שם הצדדים ובדיקת זכאות של כל צד לקבל את חלקו היחסי באותן זכויות שנצברו על שם הצד השני. כך פורטו מכלול הנתונים לרבות התחשיבים שבוצעו והסוגיה שהושארה להכרעת בית המשפט על ידי המומחה:
- 15 (1) על שמו של מר ג' לא נצברו למועד הקובע זכויות פנסיוניות;
  - 16 (2) יחד עם זאת, נכון למועד הקובע, הכנסתו של מר ג' בממוצע לחודש על פני שנת
  - 17 2007, הינה בסכום כולל של 12,418 ₪, ברוטו;
  - 18 (3) בנוסף, החל מחודש אוגוסט 2011 (לאחר המועד הקובע) ונכון למועד הגשת חוות
  - 19 דעת זו, מקבל מר ג' מידי חודש גמלה בסך של כ-1,900 ₪ ממשרד האוצר בגין
  - 20 "נכי רדיפות". התגמולים הנ"ל מתייחסים לתקופה שלאחר המועד הקובע;
  - 21 (4) גב' ג' פרשה מעבודתה בצה"ל בשנת 1992. קצבת הפנסיה של גב' ג' נכון לחודש
  - 22 יוני 2007 (למועד הקובע), הינה בסך 7,609, ברוטו ובסך של 5,388 ₪, נטו. נכון
  - 23 למועד הגשת חוות דעת זו, קצבת הפנסיה הינה בסך 11,760, ברוטו ובסך 7,620
  - 24 ₪, נטו;
  - 25 (5) גב' ג' היוונה במועד פרישתה סך של 120,184 ₪ על חשבון קצבת הפנסיה
  - 26 הצפויה;
  - 27 (6) לפי אישורים מהמעסיק של גב' ג', יתרת ההיוון, בערכה הריאלי למועד הקובע,
  - 28 הינה בסך של 189,530 ₪ ואמורה להסתיים בגיל 70. נכון למועד הגת חוות דעת
  - 29 זו, גב' ג' הינה בגין כ-64, משמע ההיוון יסתיים רק בעוד כ-6 שנים.
  - 30 (7) נכון למועד הגשת חוות דעת זו, מנוכה מידי חודש מהקצבה של גב' ג' עקב ההיוון
  - 31 הנ"ל (תחת סעיף: "הפחתה עקב היוון"), סך של כ-2,700 ₪;
  - 32 (8) בחישוב חלקו של מר ג' בקצבת הפנסיה של גב' ג' לתקופה שמחודש יולי 2007
  - 33 ועד חודש מרץ 2016 ולתקופה שמחודש מרץ 2016 ואילך, ניכיתי "הפחתה עקב
  - 34 היוון";
  - 35 (9) על כן, בחישוב סך הנכסים בניכוי ההתחייבויות שנצברו על שמה של גב' ג' למועד
  - 36 הקובע, כפי שיפורט בהמשך בסעיף 3.ב. לפרק זה, לא ניכיתי בשנית יתרת ההיוון
  - 37 לאותו מועד בסך 189,219 ₪;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 10) חישבתי את חלקו של מר ג' בקצבת הפנסיה הנ"ל, בשיעור של 29.66%.
- 11) לנוכח האמור, חלקו של מר ג' בקצבת הפנסיה של גב' ג' מחודש יולי 2007 ועד לחודש מרץ 2016, הינה בסך של 220,219 ₪.
- 12) חלקו של מר ג' בקצבת הפנסיה של גב' ג' מחודש אפריל 2016 ואילך, בהתאם לחוק חלוקת החסכון הפנסיוני, יבוצע באמצעות רישום באמצעות פסק דין חלקו של מר ג' בשיעור 29.66% בקצבת הפנסיה החודשית של מר ג' ממועד הגשת חוות דעת זו ואילך.
- 13) לטענתה של גב' ג', קצבת הפנסיה שקיבלה בעקבות פרישתה המוקדמת, מהווה תחליף שכר עד לגיל פרישה (גיל 64). נכון למועד הגשת חוות דעת זו, גילה של גב' ג' הינו 64.5;
- 14) לאור האמור, השאלה האם ניתן או לא ניתן לאזן תשלומי הקצבה של גב' ג' שהתקבלו במהלך התקופה מחודש יולי 2007 ועד לחודש מרץ 2016 ואלה שיתקבלו מחודש אפריל 2016 ואילך, היא סוגיה משפטית שבגינה נדרשת הכרעת כבוד בית המשפט" (עמ' 5-6 לחוות הדעת).
26. לטענת הבעל, יש לסווג את כספי הפנסיה של האישה מהמועד הקובע ועד גיל הפרישה ככספי פנסיה אשר מהווים חלק ממסת הנכסים המשותפים. לטענתו, סעיף 4 להסכמות הצדדים מיום 11.3.15 שקיבל תוקף של פסק דין קובע כך באופן מפורש וכי בפועל נדרש המומחה לערוך תחשיב פשוט של החלק היחסי המגיע לצד שכנגד. בנסיבות אלו, אין מקום לפתוח מחדש את אופן איזון הזכויות וברי כי חוות דעת המומחה אינה ערכאת ערעור של האישה על פסק הדין שהתקבל בהסכמה. לא זו אף זו, מעולם לא ניתנה למומחה הסמכות לקבוע מה היו הכנסות הצדדים ו/או להתייחס אליהן. לגופם של דברים, טוען הבעל כי הינו כבן 72 שנים, בעל נכות 100% מהמל"ל, חולה סרטן ולב אשר מצליח לשמור על שגרת חיים סבירה רק בעזרת משככי כאבים חזקים. עקב מצבו הרפואי לא יוכל לעבוד זמן רב ומכל מקום אין הוא צריך "להיענש" על כך שבגילו ובמצב בריאותו הוא עדיין נאלץ לעבוד. מנגד, האישה פרשה משירות צבאי בגיל 41 שנים, בהיותה כבת 57 שנים בלבד, כך שלא היתה כל מניעה שתעבוד בגיל זה ועל כן אין לה להלין אלא על עצמה ולבטח אין לה זכות לטעון כנגד הבעל אשר עודנו עובד ומשתכר. עוד לטענת הבעל, במסגרת החיים המשותפים הסכימו הצדדים כי יעשו יחדיו לצורך פיתוח הקריירה האקדמית של האישה, כאשר הבעל ישקיע מרצו בעבודה, בתמיכה באישה ובצמיחתה ובאחזקת הבית כפי שהוא אכן עשה, והכל מתוך הנחה כי מדובר בהשקעה במשותפת אשר תניב פירות משותפים. לימודיה האקדמיים של האישה היטיבו מאד את מצבה המקצועי וקידמו באופן משמעותי את הקריירה האישית של האישה ומשכורתה. עוד טוען הבעל כי לא מדובר כלל בפרישה מוקדמת של האישה אלא בגיל פרישה מצה"ל, שהינו מוקדם מגיל הפרישה הרגיל, ועל כן מדובר בקצבת פרישה ולא בתחליף שכר. בנסיבות אלו, יש להורות על איזון זכויות הפנסיה של האישה במלואן, בהתאם להסכמות הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

1
2 מנגד, טוענת האישה כי יש לראות את כספי הפנסיה שקיבלה בעקבות פרישתה המוקדמת .27
3 כתחליף לשכר עד לגיל פרישה (64 שנים) שאינו נכלל במסת הנכסים המשותפים. לחילופין,
4 אף אם ייקבע בית המשפט כי הפנסיה המוקדמת הינה נכס בר איזון, יש לעשות שימוש
5 בסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון על מנת להוציא את הפנסיה ממסת הנכסים לאיזון ו/או
6 לחילופין לערוך איזון בהכנסות הצדדים, וזאת על מנת שלא ייווצר מצב בו איזון המשאבים
7 יגרום לפער משמעותי בהכנסות הצדדים. כן טוענת האישה כי נותרה חסרת כל, ללא דירה,
8 ללא קופות גמל, ללא קרנות השתלמות וללא קופות חיסכון וכל שנוותר לה למחייתה היא
9 קצבת הפנסיה שלה. מעבר לכך, הבעל נהנה כל חייו ממשכורתה של האישה בעוד שהוא
10 בעצמו נהג להסתכסך תדיר עם מקומות עבודתו, באופן שגרם לפיטורין רבים והליכים
11 משפטיים, ובכך התרשל בצבירת הפנסיה שלו וסמך על הפנסיה של האישה. לא זו אף זו,
12 לבעל היתה פנסיה אולם בחוסר תום לב מוחלט משך את כספי הפנסיה שלו בתקופת חיי
13 הנישואין בלי להתייעץ עם האישה והוציא אותם על בניית עתידו הכלכלי ללא ידיעת
14 האישה, דבר שגורם לה כיום נזקים רבים. אשר להיוון הפנסיה, טוענת האישה כי מדובר
15 בפעולה שנעשתה למורת רוחה במטרה לשחרר את הבעל מתסבוכת כלכלית אליה נקלע מול
16 הבנק. בנוסף, טוענת האישה כי לאור העובדה כי לבעל הכנסות ממקורות שונים נכון למועד
17 הקובע, אזי היא זכאית לקבלת חלקה בהכנסותיו של הבעל מהמועד הקובע ואילך. אשר על
18 כן, עותרת האישה להוצאת קצבת הפנסיה ממסת האיזון, לאיזון הכנסות הצדדים וכן
19 להוספת יתרת ההיוון (נכון למועד הקובע) בסך 189,350 ₪ לטבלת איזון המשאבים
20 בהתחשב בין היתר בכך שמדובר בעלות כבדה אשר מקטינה את הכנסותיה של האישה
21 דהיום.

22
23 כנלמד, בנושא חלוקת קצבת הפנסיה של האישה מתעוררות מספר סוגיות להכרעה: האחת -
24 סיווג קצבת הפנסיה של האישה מהמועד הקובע ועד גיל פרישה: האם יש לסווג כתחליף
25 שכר אשר אינו חלק ממסת הנכסים לאיזון או שמא מדובר בפנסיה לכל דבר ועניין אשר
26 נדרשת לאיזון; השנייה – ככל שיקבע כי מדובר בפנסיה ברת איזון, יש לבחון כיצד יש לחלק
27 את הפנסיה של האישה מהמועד הקובע ואילך בשים לב לעתירת האישה לעשות שימוש
28 בסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון על מנת להביא לאיזון צודק וראוי בין הצדדים; והשלישי –
29 כיצד יש לחלק את כספי היוון הפנסיה של האישה אשר בוצעה במועד פרישתה של האישה
30 על חשבון קצבת הפנסיה הצפויה. נפנה לבחינת שאלות אלו, אחת לאחת.

31
32 **1.א. סיווג פנסיה מוקדמת כפנסיה או כשכר עבודה?**

33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

29. בעבר נהגו בפסיקה שתי גישות בנוגע לסיווג פנסיה מוקדמת: גישה אחת היא זו הגורסת כי יש לראות בפנסיה המוקדמת כמעין הכנסה מעבודה ובמצב דברים זה לא תקום זכאות לצד שכנגד לקבל חלק מהפנסיה המוקדמת שהרי אין זכות לקבל שכר אלא לגמלה. המצדדים בגישה זו הסתמכו על בע"מ (י"ם) 612/01 אסייג נ' אסייג (פורסם במאגרים, ביום 30.5.01) וכן על דו"ח הוועדה לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו בראשות כב' השופט שוחט, במסגרתו נדונה שאלת מעמד התשלומים אשר מתקבלים בפנסיה מוקדמת (סעיף 2.2.2 של הפרק השביעי, הערת שוליים 61). הגישה השנייה היא זו הגורסת כי יש לראות בפנסיה המוקדמת כפנסיה לכל דבר עניין. המצדדים בגישה זו הסתמכו על שורה של פסקי דין (ר', למשל, בע"מ 1018/04 פרטוש נ' פרטוש (פורסם במאגרים, ביום 15.5.05) וכן פסיקה ענפה של בית המשפט לענייני משפחה (תמ"ש 42338-03-10 פ.צ. נ' א.צ. מפי כב' הש' שילה (פורסם במאגרים, ביום 16.3.11) והמובאות שם; תמ"ש 48482/07 ש.מ. נ' א.מ. (פורסם במאגרים, ביום 30.11.11) מפי כב' השופט שקד; תמ"ש (קריות) 16600-02 ק.צ. נ' ק.י. (פורסם במאגרים, ביום 11.2.11) מפי כב' השופט סילמן; תמ"ש (נצ') 55595-02-12 ח.ג.נ' ד.ג. (פורסם במאגרים, ביום 3.3.13) מפי כב' השופט זגורי, ועוד).
30. הגישות השונות נובעות ממקור הראיה ואפיון הזכות. ככל שמאופיינת זכות הפנסיה המוקדמת כ"תחליף שכר", אזי לא קמה זכאות לצד שכנגד, לקבל חלק מהגמלה, שהרי אין זכאות לקבלת שכר אלא גמלה. כן ביסוד גישה זו עומד עקרון ההסתמכות כמצדיק אי חלוקה על פיו בני זוג החיים ביחד וצוברים עתודה כלכלית רואים לנגד עיניהם כי יזכו לקבל חלק בגמלת האחר, רק מעת פרישתו, בגיל פרישה, ולא במועד מוקדם לכך. מנגד, המצדדים בחלוקת נכסי הפרישה סבורים כי אין לראות בזכויות כתחליף שכר וממילא אין להידרש לעקרון ההסתמכות שכן בני הזוג החיים בהרמוניה, אינם מכלכלים צעדיהם לגיל כזה או אחר, אלא לכך כי מקורותיהם (יהיו אשר יהיו) יכלכלו את התא המשפחתי. כן רואים עצמם בני הזוג חיים יחד להמשך חייהם מתוך אמונה כי גם אם יפרוש אחד מהם לפני גל הפרישה, ממילא יכניס ההכנסה לתוך התא המשפחתי.
31. מכלול פסקי הדין הנ"ל ניתנו לפני שהמלצות ועדת שוחט התקבלו כחקיקה מחייבת. יחד עם זאת, כבר באותה העת בית המשפט העליון אשר היה ער לאותן המלצות ראה לנכון לקבוע כי רכיב של פנסיה מוקדמת הוא חלק מהעתודה הכלכלית ומהחסכון המשותף לשני הצדדים ואין לראותו "כשכר עבודה" (בע"מ 3514/13 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, ביום 18.12.13)).
- 32.
33. ביום 6.8.14 פורסם החוק לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד – 2014 (להלן: "החוק לחלוקת חסכון פנסיוני"). בע"מ 4860/16 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, ביום

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

1 נדרש כב' הש' רובינשטיין להשפעת תחולתו של החוק על חלוקת זכויות הפנסיה
2 ואמר את הדברים הבאים:

3
4 "כשלעצמי סבורני, כי המחוקק לא ביקש לשנות מן הדין המהותי בעניין זה.
5 לשיטתי, וכפי שהוטעם, כוחה שלה הבחנה שמבצע סעיף 14 (ב)(2) בין כספים
6 המשתלמים בפנסיה מוקדמת לכאלה המשתלמים עם יציאתו של העובדה לפנסיה
7 בגיל הפרישה, יפה רק ביחס לשאלה אם יוכל בן הזוג לשעבר של החוסך לקבל את
8 חלקו מקצבת החוסך באמצעות הגוף המשלם בהתאם למנגנון הקבוע בחוק. אכן
9 ביסוד סעיף 14 (ב)(2) לחוק מונחת התפיסה, כי קצבת הפנסיה המשתלמת
10 בפרישה מוקדמת בשל מצב בריאתי לקוי, כמוה כתחליף שכר עבודה לחוסך עד
11 לגיל פרישה, אשר הוא, כשלעצמו, אינו נכס בר חלוקה (ראו הצעת החוק, בעמ'
12 190-191; דו"ח ועדת שוחט, בעמ' 40; עוד ראו פרוטוקול מס' 192 של ישיבת ועדת
13 העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת התשע – עשרה מיום 17.2.14, בעמ' 2).
14 ואולם, אין בתפיסה זו כדי לשנות מן הדין המהותי, כפי שיפורט מכיר עקרונית,
15 בשים לב לנסיבות, בקצבת הפנסיה המוקדמת כנכס בר איזון..."

16
17 זאת ועוד:

18
19 "ואולם, החשוב לענייננו הוא שהחוק אינו גורע משיקול דעתו של בית המשפט
20 לחלק את החיסכון הפנסיוני בהתאם לאופן שימצא לנכון, גם במקרה שבו מדובר
21 בפרישה מוקדמת של החוסך בשל מצב בריאותי לקוי...
22 נג. סיכום עד כאן: אין בהוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני כדי לשנות מן
23 האופן שבו איזנו עד כה בתי המשפט את הזכויות הפנסיוניות של בני זוג שנפרדו
24 והוא אינו מצמצם את שיקול דעתה הנרחב ביחס לקביעת הסדר איזון המשאבים
25 ומימוש השיתוף הזוגי... ככל שנוסחת האיזון שייקבע בית המשפט לא תעלה
26 בקנה אחד עם הוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, לא תוכל חלוקת הזכויות
27 להתבצע על פי הוראות החוק, אולם פסק הדין יוכל לבוא על יישומו במישור יחסי
28 בני הזוג בתחום האזרחי ה"רגיל".

29
30 33. יוצא, אפוא, כי על פי הפסיקה הנוהגת טרם כניסתו של חוק לחלוקת חסכון פנסיוני לתוקף
31 ואף לאחריו, יש לסווג את הפנסיה המוקדמת של האישה כפנסיה ברת איזון.

32
33 34. עם זאת, בעצם סיווג הזכות אין די. יש להעמיק ולבחון וכפי שנעשה בכל אותם פסקי דין
34 דלעיל שדנו באיזון זכויות פנסיה מוקדמת, בשאלת היישום בפועל. לעיתים, יישום מעשי של
35 איזון כספי הפרישה המוקדמת, עלול להביא לחוסר שיווין קיצוני ובולט בין הצדדים, ובפרט
36 במצבים שבהם קיים פער משמעותי בין פרישתו של צד אחד לבין פרישתו של צד שני. ברירת
37 המחל המשפטית אשר מבקשת לאזן את זכויות הפנסיה המוקדמת, מתעלמת כאמור
38 מהבעייתיות הנוצרת במצב דברים שכזה ומורה על חלוקת כספי הפנסיה בין הצדדים כפי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 חלקו של כל צד. על אחת כמה וכמה בענייננו יישום ברירת המחלל כאמור עלול להביא
2 למצב של חוסר שוויון קיצוני שכן לבעל אין זכויות פנסיה במועד הקובע אולם עובד
3 ומשתכר ממספר מקורות, ואילו הכנסתה היחידה של האישה היא קצבת הפנסיה שלה.
4
- 5 על כן, בפסקי דין רבים תוקן העיוות האמור בדרך יצירתית באמצעות שימוש בסעיף 8 (2)
6 לחוק יחסי ממון שמטרתו להקנות לבית המשפט שיקול הדעת על מנת להביא לאיזון
7 משאבים צודק בין בני הזוג, מתוך גמישות והתחשבות בשיקולים של צדק והוגנות, אם
8 באמצעות עריכת "תחשיב רעיוני" של חלקו של הצד בעל הפנסיה המוקדמת בפנסיה של
9 משנהו אילו היה פורש ביום הקובע תוך קיזוז מחלקו של אותו צד זכאי את החלק של
10 משנהו בפנסיה העתידית והרעיונית של אותו צד (ר', תמ"ש 48482/07 ש.מ.נ' א.מ. לעיל);
11 ותמ"ש (נצ') 55595-02-12 ח.נ.נ' ד.ג. לעיל) או הפחתה מסויים בחלק היחסי לאיזון בהיקף
12 של "אומדנא דדיינא" (ר', תמ"ש (קריות) 16600-02 ק.צ.נ' ק.ג. לעיל), והכל מתוך ראיית
13 תמונת האיזון בכללותה ועל מנת לערוך הסדר איזון משאבים מהותי תוך התחשבות
14 בשיקולים של צדק, הגינות ושוויון בחלוקת המשאבים בין הצדדים בשים לב לנסיבות
15 העניין.
16
- 17 36. בבע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, 7.1.14) אמר כב' השופט הנדל את
18 הדברים הבאים:
19
- 20 "סעיף 8 ניצב ככביש עוקף שמאפשר לסטות מן המסלול הראשי בסעיף 5 לחוק.
21 הוא מציג סמכות שבשיקול דעת ליצור חלוקת רכוש בין בני זוג אשר מתחשבת
22 בשיקולים שונים של צדק ומדיניות שעד כה לא באו לידי ביטוי (ראו עמדתו של
23 ש' ליפשיץ בנוגע לסמכות האקוויטבילית של בית המשפט במאמרו "יחסי
24 משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון" חוקים
25 א 227, 300 (2009) (להלן: ליפשיץ). שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בסעיף
26 נועד לשימוש במקרים מיוחדים בהם ההסדר הכללי בחוק עשוי להוביל לתוצאות
27 שאינן רצויות ולאי צדק ברור (רוזן-צבי, 352). כבר נאמר על-ידי בית משפט זה כי
28 סעיף 8 מאפשר לערכאות השיפוטיות גמישות רבה לערוך איזון נכסים הוגן על פי
29 שיקולים כלכליים ואחרים (עניין יעקובי, 614). ויודגש – איזון הוגן, אף שאינו
30 שווה. הסעיף משמש פתח להעניק יותר מאחר שווי מחצית הרכוש לצד הנזקק
31 תוך התחשבות בשיקולים כלכליים ואחרים (שם, שם). ... הוצגה הגישה לפיה
32 הסדר החלוקה צריך להתמקד לאו דווקא בחלוקה שווה בשווה; אלא חלוקה
33 שתקנה לכל אחד מבני הזוג שוויון הזדמנויות בחיים שלאחר הפירוד, כך שכל
34 אחד כשלעצמו יוכל לבנות את עתידו (ש' שוחט "הלכת השיתוף – מחלוקת שווה
35 לשוויוניות בחלוקה" ספר שמגר ג 731, 739 (תשס"ג)). תכליתו של סעיף 8 הינה
36 לאפשר לבית המשפט לסטות מההסדר בסעיף 5 כדי לקיים את העקרונות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

1 המנחים שעומדים ביסודו של ההסדר- שוויון ואוטונומיה-גם במקרים המיוחדים.
2 נדמה כי שיקולי מדיניות תומכים בחלוקה מחצה על מחצה של נכסי בני הזוג, לא
3 רק כד לשקף את השוויון, אלא גם כל מנת לקדם אותו. ברם, יש כי הענקת חצי
4 משוויים של הנכסים לכל צד לא תביא להשגת תכליות החוק...".
5
6

7 37. בפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין בע"מ 4860/16 לעיל קבע כבי המשנה לנשיאה
8 (בדימ') הש' רובינשטיין כי "העדר איזון ראוי בחלוקת זכויות הפנסיה בין בני זוג שנפרדו,
9 עלול להביא את הצדדים או מי מהם לקשיים כלכליים משמעותיים ובמקרים קיצוניים אף
10 לעוני של ממש"... (סעיף ג' לפסק דינו).
11
12

13 א.2. מן הכלל אל הפרט - האם יש להורות על חלוקת הפנסיה של האישה?

14
15 38. כאמור, בסעיף 4 להסכמות הצדדים בדיון ביום 11.3.15 הסכימו הצדדים כי: "כל צד יעביר
16 את החלק היחסי שהצד השני זכאי לו מהפנסיה מדי חודש בחודשו ויבוצע תחשיב על חוב
17 הפנסיה מהיום הקובע ועד היום". דא-עקא, בנסיבות דן קיימות נסיבות אחרות ושונות
18 בהן לבעל אין זכויות פנסיוניות במועד הקובע, אולם הבעל עובד ומשתכר ויש לו הכנסות
19 ממספר מקורות בסכומים לא מבוטלים. מנגד, קצבת הפנסיה של האישה הן במועד הקובע
20 והן לאחריו הינה הכנסתה היחידה. בנסיבות אלו, יישום הסכמת הצדדים אינו אפשרי
21 מבחינה מעשית ואף יביא למצב בלתי שוויוני ובלתי סביר בנסיבות העניין, ואפרט:
22

23 39. כאמור, הגם שלבעל אין זכויות פנסיוניות שנצברו על שמו במועד הקובע, אזי קיימות לו
24 הכנסות ממקורות שונים בסכומים שלא יפחתו מ- 12,418 ₪ ברוטו לחודש. בנוסף, החל
25 מיום 1.5.00 ונכון למועד הגשת חוות הדעת, מקבל הבעל מידי חודש בחודשו קצבת נכות
26 מהביטוח הלאומי בסך 2,245 ₪ וכן החל מחודש אוגוסט 2011 (לאחר המועד הקובע) מקבל
27 הבעל גמלה חודשית בסך כ-1,900 ₪ ממשד האוצר בגין נכי רדיפות הנאצים (עמ' 12-13
28 לחוות הדעת). הגם ששני רכיבים אחרונים אלו (קצבת הנכות והגמלה ממשד האוצר) אינם
29 נכללים במסגרת מסת הנכסים לאיזון ואין להתחשב בהם, יש בהם כדי להעיד על מקורות
30 הכנסה נוספים לבעל. יצוין, כי אין ידיעה אודות הכנסותיו של הבעל במועד הגשת חוות
31 הדעת, אולם במסגרת הדיון שהתקיים לפני ביום 4.2.18 לא כפר בעבודתו ובהשתכרותו וכן
32 בקיומם של עסקים נוספים הקיימים לו. כמו כן, עולה כי מצבו הכלכלי של הבעל הוטב
33 ממועד הקובע שכן הבעל רכש בשותפות עם בנו נכס מקרקעין (לצורך הפעלת המוסך
34 המשותף) ואף נטל לשם כך הלוואה בסך של מיליון ₪, כנגד שיעבוד הנכס (כך, לטענתו).
35 אמנם, כל האמור הינו במאמר מוסגר שכן מדובר בנכס שנרכש לאחר המועד הקובע (אבל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

1 היה ידוע במועד הגשת התביעות), אך יש בכך כדי להעיד על חוסנו הכלכלי של הבעל. מנגד,
2 הכנסתה של האישה במועד הקובע היא מקצבת הפנסיה שלה בלבד. אין לאישה מקורות
3 הכנסה נוספים. קצבת פנסיה זו עומדת נכון למועד הקובע על סך 7,609 ₪ ברוטו (ובסך
4 5,388 ₪ נטו) ואילו נכון למועד הגשת חוות הדעת (מרץ 2016) הינה בסך 11,760 ₪ ברוטו
5 (ובסך 8,851 ₪ נטו).

6
7 יצוין, כי חלקו היחסי של הבעל בקצבת הפנסיה של האישה על פי תחשיב המומחה עומד על .40
8 שיעור 29.66% מהקצבה החודשית של האישה. משכך, ככל שהחישוב הוא ליום הקובע, אזי
9 האישה תידרש להעביר לבעל סך 2,256 ₪ ברוטו (ובסך 1,598 ₪ נטו) ותיוותר עם סך 5,353
10 ₪ ברוטו (ובסך 3,790 ₪ נטו), ואילו הכנסתו של הבעל תהיה סך של 12,418 ₪ ברוטו +
11 חלקו בקצבת הפנסיה של האישה בסך 2,256 ₪ ברוטו, קרי לבעל תהיה הכנסה של סך
12 14,674 ₪ ברוטו (פי 3 מהכנסתה של האישה). כל האמור הוא מבלי להתייחס לקצבת הנכות
13 שמשתלמת לידי הבעל בסך 2,245 ₪ נטו. יצוין, כי ככל שהחישוב הוא ליום הגשת חוות
14 הדעת, אזי האישה תידרש להעביר לבעל סך 3,488 ₪, ברוטו (ובסך 2,625 ₪ נטו), ותיוותר
15 עם סך 8,272 ₪, ברוטו (וסך 6,226 ₪ נטו), ואילו הכנסתו של הבעל (בהתאם להכנסה
16 במועד הקובע) סך 12,418 ₪ ברוטו + חלקו בקצבת הפנסיה של האישה בסך 3,488 ₪
17 ברוטו, קרי לבעל תהיה הכנסה של סך 15,906 ₪ ברוטו (פי 2 מהכנסתה של האישה). כל זאת
18 כאמור מבלי להתייחס לקצבת הנכות שמשתלמת לידי הבעל בסך 2,245 ₪ וכן הגמלה
19 החודשית ממשרד האוצר בסך 1,900 ₪, קרי תוספת קצבאות בסך כולל של 4,145 ₪ לחודש.
20

21 בנסיבות אלו, יוצא, כי ללא הפעלת שיקול דעת והתייחסות לשיקולי שוויון והגינות באיזון, .41
22 נוצר מצב בלתי שוויוני ובלתי הוגן לטובת הבעל – הוא יקבל את מלוא שכרו והכנסותיו
23 ממקורות נוספים וכן חלק מקצבת הפנסיה של האישה, ואילו האישה תיוותר עם קצבה
24 חודשית נמוכה משמעותית ויווצר פער בלתי סביר בהכנסות הצדדים. במצב דברים זה, אני
25 סבורה כי מן הראוי להשוות את מעמד הכנסותיהם של הבעל והאישה מהמועד הקובע כך
26 שלכל הפחות עד למועד סיום קיזוז תשלומי היוון הפנסיה של האישה בסך של כ-2,700 ₪
27 נטו לחודש, קרי עם הגיע האישה לגיל 70 שנים (ביום 12.10.21) (ר' סעיף ו' ז' לחוות דעת
28 המומחה, עמ' 14 ונספח 14), או עד שהבעל יפסיק לעבוד ולהשתכר, המאוחר מבין השניים,
29 לא יבוצע איזון בין הצדדים במקורות הכנסותיהם השוטפות, הן בהכנסותיו של הבעל והן
30 בפנסיה של האישה, וכל אחד מהם יוותר עם הכנסותיו שלו. ביסוד מסקנתי זו מונחים גם
31 בין היתר הטעמים שלהלן.

32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

1 ראשית, במסגרת הסכמות הצדדים נקבע באופן מפורש כי "**כל צד יעביר את החלק היחסי**
2 **שהצד השני זכאי לו מהפנסיה מדי חודש בחודשו**" מתוך הנחה שיבוצע איזון יחסי הדדי
3 בזכויות הפנסיה של כל אחד מהצדדים וככל שיוותר חוב למי מהצדדים יבוצע תחשיב בעניין
4 זה. לא כך הוא המצב בענייננו. בענייננו, לבעל אין פנסיה במועד הקובע אולם קיימות לו
5 הכנסות ממקורות נוספים. בנסיבות אלו, לא ניתן ליישם את ההסכמות כלשונן שכן יישומן
6 באופן "טכני" יוביל למצב בלתי שוויוני כאמור. אי שוויון זה מתחדד גם לנוכח שאר
7 הסכמות הצדדים לחלוקת שוויונית מהותית בכל יתר הרכוש שנצבר להם במהלך הנישואין
8 ועד המועד הקובע. על כן, יש לחתור למציאת פתרון שיוביל לשוויון מהותי באיזון הכנסות
9 הצדדים מתוך ראיית תמונת האיזון בכללותה.

10
11 שנית, בנסיבות דן האישה יצאה לפנסיה מוקדמת בשנת 1992, קרי כ-15 שנים טרם מועד
12 הקרע בין הצדדים והכנסתה של האישה מהפנסיה שימשה הלכה למעשה כהכנסתה היחידה
13 בתקופת הנישואין. מנגד, אין להתעלם מטענת האישה כי הבעל נהג להחליף תדירות
14 מקומות עבודה ולא צבר פנסיה משמעותית וכי למעשה אף היום אין לו אינטרס לצבור
15 זכויות לפנסיה, אלא להמשיך ולעבוד ולהשתכר ללא הפרשות לפנסיה ולהסתמך על הפנסיה
16 של האישה. מצב זה הוא בלתי ראוי ועל כן, כאמור, יש לחתור למציאת פתרון אשר ייקח
17 בחשבון את מכלול הכנסות הצדדים בנקודות הזמן הרלוונטיות לביצוע האיזון הכולל.

18
19 שלישית, חרף הפירוד בין הצדדים בשנת 2007, אזי תביעת הבעל הוגשה בחלוף 8 שנים
20 ממועד זה, קרי בשנת 2015. אני סבורה כי לא ניתן כיום להתעלם מהעובדות שנוצרו בשטח
21 כאשר במשך כל אותה תקופה האישה נותרה עם הכנסתה היחידה מהפנסיה, ואילו הבעל
22 עבד והשתכר וקיבל הכנסות גבוהות ממספר מקורות. הסתכלות חד ממדית ו/או נקודתית
23 לאיזון זכויות הפנסיה של האישה בדרך של העברת חלקו של הבעל בקצבת הפנסיה של
24 האישה מהמועד הקובע ובאופן מידי תביא לקיפוח ולהפרת האיזון בין הצדדים מבלי
25 לראות תמונת איזון צופה פני עתיד.

26
27 רביעית, בפועל, הבעל השתמש בהכנסותיו לצורך צבירת רכוש ואף למינוף כלכלי. הבעל
28 הודה כי בשנת 2015 רכש מגרש בשותפות עם בנו לצורך הפעלת המוסך תוך לקיחת הלוואה
29 של מיליון ₪ (ר' עדותו בעמ' 31 לפרוט' הדיון מיום 4.2.18, ש' 25- עמ' 32, ש' 15). כן הודה
30 הבעל כי יש לו עסקים נוספים (שם, בעמ' 32, ש' 17). הגם שלטענת הבעל, הרכישה של
31 המגרש בוצעה מספר שנים לאחר מועד הקרע, אני סבורה כי יש בכך כדי לבטא את חוסנו
32 הכלכלי של הבעל ביחס לאישה ואין להתעלם מנתונים אלו כיום.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 חמישית, אני סבורה כי באיזון שבוצע לעיל יש כדי לבטא גם את השיקולים הבאים: מחד –
2 הבעל הכניס את זכויותיו הפנסיוניות במהלך תקופת הנישואין למאגר המשותף, אולם בעת
3 הפירוד בין הצדדים הוא ממשיך לעבוד ולהשתכר בסכומים אשר גבוהים מהכנסתה של
4 האישה באופן ניכר. עם זאת, הגם שהבעל עובד ומשתכר ייתכן כי לא יוכל להמשיך ולעבוד
5 בעתיד בשל גילו ומצבו הבריאותי, ויש לקחת נתון זה בחשבון. כמו כן, עם הגיע האישה 70,
6 תגדל הכנסתה החודשית של האישה ב-2,700 ש"ח, שהינו סכום לא מבוטל, אשר שקול פחות
7 או יותר לחלק היחסי שעל הבעל לקבל מהפנסיה של האישה.
8
- 9 אשר על כן, ממכלול הטעמים לעיל, אני סבורה כי משיקולים של הגינות, צדק ושוויון 42.
10 מהותי, יש לדחות את מועד קבלת חלקו של הבעל בפנסיה של האישה עד הגיע האישה לגיל
11 70, קרי עם סיום תשלומי היוון של הפנסיה והגדלת סכום הפנסיה החודשית של האישה
12 באופן משמעותי, או עד שהבעל יפסיק לעבוד ולהשתכר, המאוחר מבין השניים. ממועד זה
13 ואילך, יקבל הבעל את חלקו בפנסיה של האישה בהתאם לתחשיב המומחה (בשיעור
14 29.66%) ובהתאם לחוק לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג. יצוין, כי ככל שתהיה מחלוקת
15 בסוגית הפסקת עבודתו של הבעל, יכריע בעניין זה בית המשפט. על מנת להקל על שני
16 הצדדים, ניתן יהיה להגיש בבוא היום בקשה בתיק זה בסוגייה זו בלבד, ובית המשפט יכריע
17 בעניין באופן נקודתי וענייני.
18
- 19 3.א. חלוקת היוון הפנסיה של האישה?
20
- 21 43. לצד קביעתי לעיל, יש להידרש גם לחלוקת כספי היוון הפנסיה של האישה.
22
- 23 44. כאמור, האישה פרשה מעבודתה ביום 31.3.92 כאשר במועד פרישתה היוונה האישה סך של
24 120,184 ש"ח על חשבון קצבת הפנסיה הצפויה שלה. יתרת ההיוון בערכו הריאלי למועד
25 הקובע הוא 189,530 ש"ח. כאמור, ההיוון יסתיים בהגיע האישה לגיל 70, קרי ביום 12.10.21
26 (נספח 14 לחוות הדעת). הגם שבענייננו, היוון הפנסיה נעשה בתקופת החיים המשותפים,
27 אזי לנוכח קביעתי לעיל להותיר בידי האישה את קצבת הפנסיה שלה בידיה עד הגיעה לגיל
28 70, או עד שהבעל יפסיק לעבוד, המאוחר מבין השניים, אני סבורה כי שיקולי הצדק והאיזון
29 הראויים מחייבים שלא לאזן את סכום היוון הפנסיה ולהותיר את קיזוז תשלומי ההיוון
30 מהפנסיה של האישה עד סיום תקופת היוון, קרי עד הגיע האישה לגיל 70 שנים, וכך אני
31 מורה.
32
- 33 45. יצוין, כי בקביעתי להותיר בידי האישה את זכויות הפנסיה שלה כאמור, לקחתי בחשבון את
34 העובדה כי היא משלמת מידי חודש בחודשו את היוון הפנסיה והתחשיבים נערכו בהתאם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 בנסיבות אלו, מאחר שקבעתי כי האישה תיוותר עם קצבת הפנסיה שברשותה עוד לפחות
2 פרק זמן של 5 שנים ממועד הגשת חוות הדעת, אזי אני סבורה כי אין לאזן את היוון הפנסיה
3 של האישה ויש להותיר את המצב כפי שהיה בפועל. אל מול נתון זה שוקלל חלקו של הבעל
4 בסכום הפנסיה שהיה צריך לקבל מהמועד הקובע ועד לגיל 70 שנים של האישה, או עד
5 שיפסיק לעבוד ולהשתכר, המאוחר מבין השניים, שהינו סכום בלתי מבוטל.
6
- 7 46. על כן, האישה תמשיך לשאת בתשלומי היוון הפנסיה מקצבתה, כפי שעשתה בפועל, עד
8 למועד סיום היוון הפנסיה, קרי הגיעה לגיל 70 שנים, וסכום זה לא יאוזן בין הצדדים.
9
- 10 **ב. חלוקת הכספים שנצברו בפיקדון בחשבון הבנק של הבת למועד הקובע בגין כספים**
11 **ממכירת הדירה בקריית מוצקין:**
12
- 13 47. בסעיף 8 להסכמות הצדדים בדיון ביום 11.3.15 נקבע כך: "מבלי לגרוע באמור לעיל, מוסכם
14 כי כל הכספים שהיו בפיקדון אצל הבת ושמקורם ממכירת דירת הצדדים, יחולקו בין
15 הצדדים בחלקים שווים בצירוף ריבית והצמדה כדין מהיום הקובע". ודוק, ההסכמה
16 התייחסה אך ורק לכספים שמקורם ממכירת הדירה של הצדדים, וזאת נדרש המומחה
17 לבחון. על כן, לא ניתן לקבלת את טענת הבעל בסיכומיו כי ההסכמה התייחסה לכלל
18 הכספים שהיו מצויים בפיקדון בחשבון הבת במועד הקובע ובאופן גורף (ס' 11 (י)
19 לסיכומים).
20
- 21 48. בפרק ה' לחוות דעת המומחה התייחס המומחה בפירוט לבחינת הכספים שנצברו בפיקדון
22 בחשבון הבנק של הבת נכון למועד הקובע בגין כספי מכירת הדירה ב---. להלן ממצאי
23 בדיקת המומחה:
24
- 25 א. התמורה שהתקבלה ממכירת הדירה ב--- והופקדה בחשבון הבנק של
26 הבת, הינה בסך 400,000 ₪. סכום זה הופקד בפיקדון, ונכון ליום 31
27 בדצמבר 1999, סכום הקרן הינו 400,000 ₪ ושווי הינו בסך של 436,830
28 ₪.
- 29 ב. כמפורט בטבלה שבסעיף 10' לעיל, מיום 31 בדצמבר 1999, ועד ליום 31
30 בדצמבר, 2002, גדל סכום הקרן בפקדונות בחשבון הבנק של הבת בסך
31 של 175,000 ₪. לפיכך, אינו נובע מהתמורה שהתקבלה ממכירת הדירה
32 ב---.
- 33 ג. הסכום האמור בסך 175,000 ₪ מהווה 48% מקרן הפקדונות ליום 31
34 בדצמבר, 2006, בסך 365,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- ד. כמפורט בטבלה שבסעיף 10. לעיל, נכון ליום 31 בדצמבר, 2006, נצברו כספים בפקדונות בסכום (קרן) של 365,000 ₪ ובשווי של 406,759 ₪. שווי זה בתוספת ריבית והצמדה לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה עד למועד הקובע, הינו בסכום כולל של 416,489 ₪;
- ה. על כן, אני מעריך כי מתוך שווי פקדונות שנצברו ליום 31 בדצמבר, 2006, סך של 195,021 ₪, כשהוא משוערך עד למועד הקובע לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה בסך 199,687 ₪, אינו מיועד לאיזון בין הצדדים.
- ו. כמפורט בטבלה שבסעיף 10ד. לעיל, בין השנים 2002-2006 אותרו משיכות כספים מחשבון הבנק של הבת, בסכום כולל של 353,584 ₪, שלפי מידע שהתקבל מגב' ג', שימשו לצרכי תשלום הוצאות/רכישות עבור משק הבית המשותף. אולם, גב' ג' לא המציאה לעיוני העתקי אסמכתאות בגין המשיכות כספים הנ"ל, המעידים כי שימשו לצרכי תשלום ההוצאות/הרכישות הנ"ל;
- ז. לאור האמור, נדרשת הכרעת כבוד בית המשפט בשאלה האם יש להוסיף לאיזון בין הצדדים שווי פקדונות שנצבר בחשבון הבנק של הבת ליום 31 בדצמבר, 2006, בסך 211,737 ₪, ובתוספת שערך עד למועד הקובע לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, בסך 216,802 ₪."
49. לטענת הבעל, כל הכספים שנצברו בחשבון הבנק במועד הקובע הינם כספים שהתקבלו ממכירת הדירה ב---, ועל כן ברי איזון. לטענתו, מדובר בכספים שהשקעתם פוצלה לשני אפיקי השקעה: חלק ב"פיקדון" וחלק ב"תכנית חסכון". עוד לטענתו, באותן שנים היתה הבת חיילת ולאחר מכן סטודנטית הסמוכה על שולחן הוריה ולכן לא מדובר בכספים שלה וממילא גם לא הוצגו ראיות לכך. מנגד, טוענת האישה כי בחשבון הבנק של הבת היו כספי חסכון ללימודים אקדמאיים בסך 140,000 ₪ וכי 400,000 שנתרו מהפיקדון שימשו לצרכי תשלום הוצאות/רכישות עבור משק הבית המשותף בגין רכישת רכב, שתלים, חתונות, סיוע ברכישת דירה ומימון שכ"ד ב--- ועל כן אינם נובעים מהתמורה שהתקבלה ממכירת הדירה ואינם ברי איזון. עוד לטענת האישה, הכספים עבור הבת הופקדו מספר שנים לאחר הפקדת הפיקדון בשנת 1999, במסגרת שלוש תוכניות ובסכומים הבאים: 41,000 ₪ ביום 9.6.02; 120,000 ₪ ביום 15.4.03 ו-40,000 ₪ ביום 22.3.06. בנסיבות אלו, יתרת הסכום במועד הקובע מקורה בכספים שהוקצו ללימודים אקדמאיים ונסגרו בתוכנית חיסכון עד לתחילת הלימודים ונפרעו בסכום של 140,786 ₪ ביום 20.11.06 סמוך לתחילת הלימודים של הבת באוניברסיטת בן גוריון. האישה מפנה לדברי הבעל בפרוט' הדיון מיום 11.3.15 בו אישר את דבר קיומה של תוכנית החיסכון עבור הבת. כן שני הצדדים קובלים על כך שהסכום שנקבע על ידי המומחה שאינו מיועד לאיזון בין הצדדים בסך 199,687 ₪ (שהינו 48% מסך הכולל בחשבון) נקבע באופן שרירותי וללא כל אסמכתא ועל כן, כל אחד מהצדדים עותר לקבלת טענותיו במלואן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1
2 **ולענייננו**: כידוע, על אף שההכרעה הסופית במחלוקת נותרת תמיד בידי בית המשפט, מקום
3 בו חוות דעת המומחה הינה הגיונית ומשכנעת לא יטה בית המשפט לסטות ממנה בהעדר
4 נימוקים כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן. משמינה בית המשפט מומחה מטעמו חוות דעתו
5 מהווה תשתית נתונים מקצועית אובייקטיבית לצורך ההכרעה בשאלות שבמחלוקת לפיכך
6 סביר שבית המשפט יאמץ את ממצאי המומחה, אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין וכבדת
7 משקל שלא לעשות זאת. ייאמר, כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאור ממצאי חוות
8 הדעת לא מצאתי כי יש מקום בענייננו לסטות מחווי"ד המומחה, ואפרט;
9
10 **51.** אני סבורה כי במקרה דנן, שני הצדדים כשלו בהוכחת טענותיהם: מחד, עמדת הבעל
11 מתעלמת מכך שבתוך פרק זמן קצר של 3 שנים גדלה התשואה בפיקדון הבת בסכום נכבד
12 של 175,000 ש"ח. כמו כן, הבעל לא נתן כל הסבר להוצאות המשמעותיות שבוצעו מהחשבון
13 הבנק כמפורט בטבלה שצירף המומחה, וזאת הגם שמדובר בתקופה בה חייו הצדדים יחדיו.
14 יצוין, כי גם במסגרת סיכומי החזיק הבעל בדעה כי בוצעו משיכות בסכומים נמוכים בלבד
15 (ס' 11 (ב) לסיכומים). לא זו אף זו, הבעל אשר העלה שלל של טענות בנוגע לאפיקי השקעה
16 אשר כביכול הניבו תשואה גבוהה, לא סיפק כל אסמכתא להוכחת האמור. ודוק, מחובתם
17 של שני הצדדים היתה להבהיר את פשר הסכומים הנ"ל, ובמיוחד לאחר שהועלו תמיהות על
18 ידי המומחה בנוגע לגובה התשואה שהתקבלה בתוך פרק זמן קצר, אולם הבעל ישב
19 "בחיבוק ידיים" ולא סיפק כל מענה לכך. מנגד, גם עמדת האישה לכך שמדובר בכספי
20 חסכון לא הוכחה כלל ועיקר. מעבר לכך, וזה העיקר, טענותיה של האישה לכך שמלוא כספי
21 הפיקדון הוצאו כולם לצורך הוצאות משק הבית המשותף לא גובו באסמכתאות ולמעשה לא
22 סופקו ראיות למכלול טענותיה. בנסיבות אלו, לא מצאתי לקבל את השגות הצדדים על
23 ממצאי חוות הדעת.
24
25 **52.** באשר לטענת הצדדים כי סכום האיזון נקבע על ידי המומחה באופן שרירותי, אציין, כי לא
26 כך אני רואה את פני הדברים. המומחה הסביר בצורה מפורטת כיצד ובאיזה אופן הגיע
27 לתחשיב הנ"ל. ברי כי בהעדר ראיות תומכות מצד שני הצדדים, יש להפעיל גם שיקולים של
28 היגיון, סבירות ושכל ישר. כך מתוך עדותו:
29
30 **ש"ש.** **לגבי הפיקדון בחשבון הבת – הגישה שלך הייתה אני ראיתי פיקדון של בערך 400**
31 **אלף ₪ בגין מכירת הדירה אחר כך ראיתי בשנת 2000 שהוציאו את הכסף**
32 **מהחשבון, כמעט איפסו אותו.**
33 **ת.** **לא מהחשבון מהפיקדון.**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 ש. הכסף שחזר אחרי זה היה הרבה יותר גבוה ואני לא מייחסת אותו למכירה של
2 הדירה. מהמסמכים שמצורפים לחוות הדעת שלך עולה שכספי מכירת הדירה לא
3 שכבו בעו"ש אלא הושקעו?
4 ת. נכון. הם הושקעו בפיקדון ולא בניירות ערך.
5 ש. הפיקדון הזה מן הסתם נשא רווחים?
6 ת. פשוטים, מינוריים.
7 ש. כשהכסף יצא מהחשבון מה הסכום שיצא?
8 ת. כשהכסף יצא מהפיקדון בשנת 2000 הסכום היה כ-447,000 ₪.
9 ש. ואנחנו רואים בחשבון הזה בדיוק דף אחרי זה מכירת ניירות ערך של סכום נוסף
10 220,000 ₪ שגם הם יצאו מהחשבון?
11 ת. נכון.
12 ש. זאת אומרת יש אפשרות שהכסף גדל בחשבון בין אם בהשקעה בניירות ערך ובין
13 אם בפיקדון בשני המסלולים, כך שבפועל כשהעבירו את הכסף למקום אחר הוא
14 היה בסכום הרבה יותר גבוה מ-400,000 ₪ הראשוניים שהופקדו זה אפשרי?
15 ת. לא ממש לא. ב-29.3 נפדה פיקדון בסך 447 אלף ₪ ואכן אישרתי שכך היה
16 ולמחרת נקנו ניירות ערך בסך 219 אלף ₪ ואותם ניירות ערך נמכרו 3 ימים לאחר
17 מכן כך שמדובר למעשה באות וכסף. ראינו שהפיקדון גדל ל-575,000 ₪ בשיא
18 שלו. אני ייחסתי את ההפרש לכספים נוספים.
19 ש. אתה אומר 447 אלף ₪ יצאו מהפיקדון הזה ואתה אומר שנכנסו מהדו"חות
20 השנתיים שהצגת פה 575 אלף ₪ נכון?
21 ת. כן.
22 ש. ההפרש הוא בין 400 ל-575 אלף ש"ח?
23 ת. כן.
24 ש. הפיקדון עצמו השתחרר ב-447 אלף ₪ וכבר צמצמנו את הסכום של 175 אלף ₪?
25 ת. גם הגידול בין 400 ל-447 אלף ₪ הוא לא בהכרח מפירות על הכסף אלא הפקדות
26 נוספות מפיקדון.
27 ש. יש לך אסמכתאות על הפקדות נוספות לפיקדון?
28 ת. אין לי את הפירוט המלא של כל ההפקדות הנוספות לפיקדון. הדינמיקה
29 שהפיקדון הוא פיקדון לזמן קצוב הוא נפדה כל סוף תקופה מסוימת והוא נפרע
30 לעו"ש ובעל החשבון מחליט באיזה סכום להפקיד את הפיקדון החדש.
31 ש. איפה הוא נפרע ואיפה הופקד סכום משמעותי?
32 ת. אין לי את רצף הפעולות בחשבון הבת אבל ברמת ביטחון וודאית אני יכול לומר
33 שהריביות שניתנו בבנקים על הפיקדונות מהסוג הזה אינן מניבות תשואה
34 בסכומים כאלה.
35 ש. יש לך אסמכתא כמה ריבית ניתנה בפיקדון הזה?
36 ת. לא.
37 ש. כלומר אתה מתבסס על ידע כללי שיש לך?
38 ת. גם וגם על מבחני סבירות שאני עורך.

לשאלת בית המשפט:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1   ש.   התחשיב שלך לא היה שונה בעצם בדקת מה היה במועד הקרע ובודדת את 175
2   אלף ₪ ?
- 3   ת.   זה הסכום שממנו צריך לבוא הסכום לאיזון בסופו של דבר. מה שראיתי שסכום
4   הקרן שהופקד הוא 400 אלף ₪ ובשלב מסוים סכום יתרת הקרן שהייתה בפיקדון
5   היה 575 אלף ₪ ומכאן הנחתי שאותם 175 אלף ₪ מקורם בכספים נוספים. יחד
6   עם זאת יתכן שחלק זניח ולא מהותי הוא לא מכספים נוספים שהתקבלו אלא
7   מהווה פירות של הפיקדון.
- 8   המשך חקירה:
- 9   ש.   היינו שהכסף יצא ונקנו ניירות ערך ונמכרו ניירות ערך ובוצעו כל מיני פעולות
10   בכסף?
11   ת.   נכון וזו הסיבה שהיה קושי לזהות ספציפית את אותו סכום הפיקדון.
- 12   המומחה משיב לשאלת בית המשפט:
- 13   ש.   התקופה שבה כביכול היתרה שנצברה 175 אלף ₪ היא תקופה של 3 שנים
14   ובתקופה כזו סביר להניח שלא נצברים פירות של הקרן בסכום כל כך משמעותי
15   ולכן בודדת את הסכום הזה?
16   ת.   כן. אמרתי שיכול להיות שנצברו פה ושם סכומים כחלק מהפירות אבל הם לא
17   מהותיים" (עמ' 11, לפרוט' הדיון מיום 21.3.17, ש' 14- עמ' 13, ש' 5).
- 18
- 19   53.   מכל האמור לעיל, עולה, כי המומחה בחן את דפי פיקדונות חשבון הבנק של הבת מתוך
20   נקודת מוצא מוסכמת על שני הצדדים כי הופקד סך של 400,000 ₪ מכספי תמורת מכירת
21   הדירה. אולם, התברר כי בתוך פרק זמן של 3 שנים גדל סכום הפיקדון בסך 175,000 ₪. על
22   כן, המסקנה המתחייבת היא שמדובר בסכום שאינו נובע מתמורת הדירה, ולכן שוערך
23   סכום זה כחלק יחסי למועד הקובע. אכן, לא סביר כי בפרק זמן קצר של 3 שנים גדלה
24   התשואה על כספי הפיקדונות בהיקף כה ניכר. הצדדים לא סיפקו כל הסבר מניח את הדעת
25   על כך. כמו כן, אין להתעלם מכך כי הוצאו כספים רבים מחשבון הפיקדון ללא שניתן כל
26   הסבר גם לכך. על כן, הניתוח שביצע המומחה אשר מסתמך על טענות שני הצדדים ועל
27   הממצאים בפועל הינו הגיוני וסביר בנסיבות העניין.
- 28
- 29   54.   על כן, אני מורה כי יש להוסיף לאיזון בין הצדדים שווי פיקדונות שנצבר בחשבון הבנק של
30   הבת נכון ליום 31.12.06 בסך 211,737 ₪, ובתוספת שערך עד למועד הקובע לפי חוק
31   פסיקת ריבית והצמדה, בסך 216,802 ₪.
- 32
- 33   ג.   תקבולי דמי השכירות בגין הדירה המשותפת:
- 34
- 35   55.   בסעיף 12 להסכמות הצדדים בדיון ביום 11.3.15 נקבע כך: "רו"ח יערוך אף תחשיב ביחס
36   לתקבולי שכר הדירה מהיום הקובע ואילך על מנת ששני הצדדים יקבלו כל אחד מחצית
37   מפירות השכרת הדירה".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1
- 2 56. בפרק ו' לחוות דעת המומחה התייחס המומחה בפירוט לבחינת דמי השכירות מהדירה
- 3 בקרית שמונה וחישוב חלקם של הצדדים בדמי השכירות (עמ' 21-23 לחוות הדעת). בסעיף
- 4 17 לחוות הדעת קבע המומחה כך: "לסיכום, ממצאי בדיקותי המפורטים בפרק זה עולה
- 5 כי על גב' ג' להעביר למר ג' על חשבון חלקו בדמי השכירות סך של 15,853 ₪ (-74,800
- 6 3,166-55,781=15,853)". יצוין, כי סכום זה הוסף לאיזון בין הצדדים במסגרת הנכסים
- 7 הכספיים שנצברו על שמה של גב' ג' למועד הקובע".
- 8
- 9 57. הבעל מסכים עם ממצאי המומחה, ואילו האישה טוענת כי מדובר בסכום נמוך יותר בסך
- 10 6,125 ₪ אשר נובע מכך שהבעל עזב את ביתם המשותף של הצדדים ללא כל תיאום עמה
- 11 והותיר אותה עם התחייבות לשכר דירה בסך 4,000 ₪ באופן חד צדדי. משכך, ולנוכח
- 12 הכנסתה הנמוכה של האישה, היא עשתה שימוש בכספי השכירות של הדירה בקריית שמונה
- 13 עד אשר מצאה דירה זולה יותר ואז החלה להעביר לבעל את יתרת חלקו בניכוי התשלומים
- 14 שהוצאו.
- 15
- 16 58. לאחר עיון ובחינה, מאחר שסוגייה זו נבחנה לעומק על ידי המומחה, ואילו טענות האישה
- 17 בעניין זה נטענו בעלמא, לא מצאתי לקבל את עמדתה ואני מורה כי על האישה להעביר
- 18 לבעל בגין חלקו בתשלום דמי השכירות סך של 15,853 ₪, ובהתאם לכך עודכנה טבלת
- 19 האיזון כפי שעשה המומחה בפועל.
- 20
- 21 ד. איזון יתרות חשבונות הבנק;
- 22
- 23 59. בפרי' ז' לחוות הדעת בוצע איזון בגין יתרות חשבונות הבנק הפרטיים והמשותפים של
- 24 הצדדים.
- 25
- 26 60. במסגרת התביעה שהגישה האישה ובעקבות צו לגילוי מסמכים טענה האישה לקיומם של
- 27 שני חשבונות בנק נוספים של הבעל: חשבון מס' --- אשר רשום על שם הבעל ובנו מר ע' ג'
- 28 וחשבון מס' --- אשר רשום על שם הבעל ובנו השני מר ב' ג' (מסמך מיום 28.12.17 מאת בנק
- 29 מזרחי טפחות – סומן א' לסיכומי האישה). בסיכומיה מיקדה האישה את טענותיה בנוגע
- 30 לחשבון הבנק מס' --- ולטענתה על פי מסמכי הבנק עולה כי נכון למועד הקובע היתה יתרה
- 31 בחשבון זה בסך 23,024 ₪. כן צירפה האישה חוות דעת של מומחה מטעמה על פיה סך
- 32 הפעולות שנעשו בחשבון מס' --- לתקופה של שנתיים (מיום 1.7.05 ועד 30.6.07) עמדו על סך
- 33 655,084 ₪. מנגד, טוען הבעל כי חשבון מס' --- כלל אינו שייך לו, אלא שייך לבנו ולכלתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1
- 2 יצוין, כי על מנת לברר את סוגיית בעלות הבעל בחשבון מס' --- הוגשו לתיק בית המשפט
- 3 המסמכים הבאים: מכתב מאת מנהל הבנק, מר ש' מ', מיום 14.5.18 בו נכתב כי במסמך
- 4 שהונפק ביום 28.12.17 נפלה טעות וכי הבעל אינו בעל החשבון כפי שנרשם; תצהיר מאת
- 5 פקיד הנהלת חשבונות ובירורים בבנק, מר ד' ג', מיום 29.5.18 בו אושר כי במסמך הנ"ל
- 6 נפלה שגגה בשם הלקוח וכי החשבון הנ"ל אינו מתנהל על שם הבעל; אישור על ניהול
- 7 החשבון ממנו עולה כי הבעלים של החשבון הינם בנו וכלתו של הבעל; תצהירים מאת בנו
- 8 וכלתו של הבעל מיום 28.5.18, המאשרים כי החשבון שייך להם בלבד. לא זו אף זו, בהתאם
- 9 להחלטתי מיום 12.6.18 נדרש נציג הבנק להמציא תצהיר משלים, בו נדרש לפרט את
- 10 העניינים הבאים: כיצד נוצרה הטעות בזיהוי; האם הבעל הינו מיופה כו בחשבון והאם
- 11 בוצעו פעולות כלשהן בחשבון. כמו כן, נתבקש הבנק לצרף מסמכי פתיחת חשבון בנק. ביום
- 12 24.6.18 צורף תצהיר משלים מאת מנהלת תחום בנקאות עסקית גב' מ' נ' ד', בו הוצהר כי
- 13 הטעות נוצרה מאחר שהבעל מופיע ברישומי הבנק כמיופה כוח בחשבון החל מיום 31.1.10
- 14 ואילך. כן הובהר כי הבעל לא היה צד לחשבון בעת פתיחתו ביום 1.1.03 ואף צורפו מסמכי
- 15 פתיחת החשבון, בהסכמת בנו של הבעל וכלתו. הצדדים הסכימו כי בית המשפט יכריע
- 16 בסוגיית הבעלות בחשבון על סמך טענות הצדדים והמסמכים המצויים בתיק.
- 17
- 18 לאחר עיון בטענות הצדדים ובמסמכים שהוגשו לתיק, עולה באופן ברור כי הבעל אינו
- 19 הבעלים של חשבון הבנק אלא מדובר בחשבון בנק של בנו וכלתו של הבעל וכי הטעות
- 20 שנוצרה מלכתחילה בסיווג הבעל כבעלים של החשבון היתה בשל היותו מיופה כוח ומורשה
- 21 חתימה בלבד ואף זאת החל מיום 31.1.10, קרי 3 שנים לאחר מועד הקרע. בנסיבות אלו, לא
- 22 מצאתי לקבל את טענות האישה על הכללת כספי יתרת החשבון נכון למועד הקובע.
- 23
- 24 כן העלתה האישה טענות בנוגע להעברות כספים שבוצעו לטענתה בסך 180,000 ₪ מחשבון
- 25 --- בבנק דיסקונט ב--- (ובסיכומיה טענה לסכום גבוה יותר בסך 370,747 ₪), אך האישה
- 26 הודתה כי אין לה פירוט אודות העברות אלו בהעדר אפשרות לשחזר את המסמכים לאחר 7
- 27 שנים. כך או כך, משמדובר בהעברות כספים שבוצעו שנים רבות לפני מועד הקרע ובהעדר
- 28 כל תשתית ראייתית להברחת הכספים, אין מקום לדון בטענה זו.
- 29
- 30 על כן, אני מאשרת את טבלת האיזון בגין חשבונות הבנק כפי שפורטה בחוות דעת המומחה,
- 31 למעט השינוי הבא אשר הוסכם על המומחה והוא כי הסכום שנפדה מתוכנית החיסכון של
- 32 הבעל יעמוד על סך 40,217 ₪ ולא סך 41,088 ₪ (ר' עמ' 13 לפרוט' מיום 21.3.17, ש' 25-26).
- 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

ה. איזון כלי הרכב ;

- 1
2
3 65. האיזון בנוגע לשווי הרכבים שהיו בבעלות הצדדים נכון למועד הקרע פורט בפרק ח' לחוות
4 דעת המומחה (עמ' 27-28).
- 5
6 66. הבעל אינו מסכים עם ממצאי חוות הדעת שכן לטענתו המומחה לא לקח בחשבון תוספות
7 ביחד לרכב של האישה (גר ידני) בשווי 4,000 ₪ וכן לא התייחס לראיות שהמציא באשר
8 למחיר הריאלי בו נמכר רכבו.
- 9
10 67. לאחר עיון ובחינה, מאחר שהדרך לאיזון שווי הרכבים (בהעדר מינוי כונס נכסים מטעם בית
11 המשפט או הסכמה בין הצדדים) היא לפי מחירון לוי יצחק ולא בהתאם למחיר תמורה כזה
12 או אחר (אשר נתון למחלוקות) ומאחר שכך נעשה גם ביחס לרכב של האישה, איני מקבלת
13 את עמדת הבעל בנוגע לדרך האיזון. עם זאת, אני מקבלת את טענת הבעל להוספת סך של
14 4,000 ₪ לשווי רכבה של המומחה, בהעדר התנגדות מטעם האישה ולנוכח עמדת המומחה
15 (ר' בעמ' 14 לפרוט' 21.3.17, ש' 1-2).
- 16
17 68. על כן, איזון הרכבים שבוצע על ידי המומחה יבוצע כאמור בחוות הדעת, למעט הוספת סך
18 של 4,000 ₪ לשווי הרכב של האישה.
- 19
20
21
22

ו. איזון הכנסות הצדדים/פערים בכומר ההשתכרות :

- 23
24
25 69. במסגרת תביעתה עתרה האישה לאיזון הכנסות הצדדים שכן לטענתה קיים פער של הכנסות
26 של פי 3 לטובת הבעל. זאת לדברי האישה עוד בטרם אותרו החשבונות של שם הבעל ובניו.
27 כן לטענת האישה, הבעל לא הכחיש כי יש לו עסקים שונים וכי רכש קרקע, אומנם לאחר
28 המועד הקובע, אולם לטענתה לא ניתן לרכוש קרקע ללא הון עצמי ולדברי הבעל קיבל
29 הלוואה של מיליון ₪ מהבנק, עובדה אשר מעידה על יכולותיו הכלכליות. על כן, עותרת
30 האישה לביצוע איזון בהכנסות הצדדים על פיו הבעל יעביר לידי האישה מהיום הקובע ועד
31 מתן הגט סך 352,296 ₪ לפי הפירוט המפורט בסעיף 26 לסיכומים. כן לטענת האישה, יש
32 להורות על חישוב חלקה של האישה מיום מתן הגט ועד הגיעה לגיל 120 וכל זאת לאור כומר
33 ההשתכרות הגבוה של הבעל. מנגד, טוען הבעל כי אין לקבל את תחשיביה של האישה אשר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1 מבוססים על נתונים ותאריכים שגויים. כן לטענת הבעל, יש לערוך את החישוב נכון למועד
2 הקובע ולא מעבר לכך. עוד טוען הבעל כי קיים פער השתכרות בין האישה לבעל שהינו פי
3 כמה וכמה לטובת האישה, ועל כן יש לקבל את טענותיה ולהחיל אותן לחובתה.
4
- 5 70. לאחר עיון ובחינה, לא מצאתי לקבל את טענות האישה ו/או טענות הבעל בנוגע להערכת
6 כושר ההשתכרות של הצדדים ו/או איזון שונה בהכנסות מעבר לאיזון שנערך במסגרת איזון
7 זכויות הפנסיה של האישה. כאמור, המומחה העריך את הכנסותיהם של הצדדים. לא
8 התרשמתי כי בהתאם להכנסות אלו קיים כושר השתכרות משמעותי למי מהצדדים ונראה
9 כי הצדדים העלו טענות אלו בעלמא וללא כל ביסוס. כך או כך, סוגיית הפער בהכנסות
10 הצדדים במועד הקובע נבחנה במסגרת איזון הזכויות הפנסיונית של האישה ואין במקרה
11 דן מקום ליצור איזון נוסף בבחינת "כפל איזונים".
12
- 13 71. על כן, עתירת האישה לאיזון הכנסות הצדדים כעומדת בפני עצמה וכן עתירות הצדדים
14 בעניין הערכת כושר השתכרות - נדחות.
15
- 16 ז. טענות האישה לקבלת כספים על ידי הבעל מחברת "כלל":
17
- 18 72. לטענת האישה, לאחרונה נודע לה כי הבעל פדה כספים רבים מחברת ביטוח "כלל" בשנת
19 2011, אולם אין ביכולתה לאמת נתונים אלו (ר' עדותה בעמ' 28 לפרוט' הדיון מיום 4.2.18,
20 ש' 32). כן טענה האישה כי חרף פניותיה, המומחה לא בחן נתונים אלו. מנגד, הבעל מכחיש
21 מכל וכל קבלת הכספים מחברת הביטוח.
22
- 23 73. בנסיבות אלו, בהעדר כל הוכחה אודות משיכת הכספים לא ניתן להידרש לטענה זו, ועל כן
24 היא נדחית.
25
- 26
- 27 ח. טענות האישה אודות כספים מסרביה:
28
- 29 74. מדובר בטענה שהועלתה במהלך חקירתו של המומחה והבעל ולא באה לידי ביטוי בתביעתה
30 של האישה אשר הוגשה לאחר מכן, חרף ההזדמנות שניתנה לה לעשות כן.
31
- 32 75. כך או כך, מדובר בטענה שנזנחה בסיכומי האישה ועל כן אין מקום לדון בה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

סוף-דבר :

76. לאור האמור לעיל, הנני מורה על ביצוע איזון משאבים בין הצדדים, כדלקמן :

א. לאחר בחינת מכלול הטענות, בשים לב לפערי ההכנסות של הצדדים במועד הקובע ולאחר שימוש בסמכותי בסעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון - אני מורה כי תשלומי הפנסיה של האישה מהמועד הקובע ועד הגיע האישה לגיל 70, או עד שיפסיק הבעל לעבוד ולהשתכר, המאוחר מבין השניים, לא יאוזנו, באופן שכל אחד מהצדדים יוותר עם הכנסותיו שלו.

ב. עם הגיע האישה לגיל 70 או לאחר שהבעל יפסיק לעבוד ולהשתכר, המאוחר מבין השניים, ואילך – יהיה הבעל זכאי לקבל שיעור של 29.66% בקצבת הפנסיה החודשית של האישה, לאחר ניכויי חובה, ובהתאם לחוק חלוקת החיסכון הפנסיוני של בני זוג.

ג. כפועל יוצא, האישה תישא בתשלומי היוון הפנסיה עד תום המועד לסיום ההיוון (עם הגיעה לגיל 70) ממקורותיה וסכומים אלו לא יאוזנו בין הצדדים.

ד. שווי פיקדונות שנצבר בחשבון הבנק של הבת נכון ליום 31.12.06 בסך 211,737 ₪, ובתוספת שערך עד למועד הקובע לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, בסך 216,802 ₪ - יוסף לאיזון בין הצדדים ובהתאם תעודכן טבלת האיזון.

ה. על האישה להעביר לבעל בגין חלקו בתשלום דמי השכירות סך של 15,853 ₪, ובהתאם לכך תעודכן טבלת האיזון כפי שעשה המומחה בפועל.

ו. איזון חשבונות הבנק של הצדדים יהיה כמפורט בחוות דעת המומחה, למעט האמור בסעיף 64 לעיל.

ז. איזון הרכבים יעשה בהתאם לחוות דעת המומחה, למעט הוספת סך של 4,000 ₪ לשווי רכבה של האישה.

ח. העתירה לאיזון הכנסות הצדדים/פערים בכושר השתכרות – נדחית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53069-01-15
תלה"מ 65283-01-17

- 1
- 2 ט. העתירה לאיזון כספי קופת "כלל" – נדחית.
- 3
- 4 י. טענות האישה אודות הברחות כספים מסרביה – נדחות.
- 5
- 6 יא. המומחה מתבקש להגיש חוות דעת מתוקנת אשר תתייחס למכלול העניינים הנ"ל
- 7 בתוך 15 ימים ממועד המצאת החלטתי זו לידיו. המומחה מתבקש לשערך את כל
- 8 הסכומים עד למועד חוות הגשת חוות הדעת המתוקנת. הצדדים יישאו בעלות תיקון
- 9 חוות הדעת בחלקים שווים ביניהם.
- 10
- 11 77. לאור תוצאת פסק הדין במסגרתה התקבלו טענות חלקיות של מי מהצדדים ונדחו טענות
- 12 אחרות – כל צד יישא בהוצאותיו.
- 13
- 14 78. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ולמומחה ותסגור את התיקים.
- 15
- 16 ניתן היום, ח' אדר ב' תשע"ט, 15 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.
- 17

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

18